

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »ECOTEX BULGARIA« EOOD

Sagsøgt: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Sofia

Procesdeltager: Prokuror ot Okrazhna prokuratura — Blagoevgrad

Konklusion

- 1) En medlemsstats lovgivning, der — for betalinger på det nationale område af et beløb på en fastsat tærskel eller derover — forbyder fysiske eller juridiske personer at betale i kontanter og stiller krav om, at disse foretager en bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.
- 2) Artikel 63 TEUF, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der, med henblik på at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse, dels forbyder fysiske og juridiske personer på det nationale område at foretage kontantbetalinger, når disse er på den fastsatte tærskel eller derover, og som med henblik herpå kræver betaling via bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, herunder når der er tale om et selskabs udlodning af udbytte, dels ved overtrædelse af dette forbud fastsætter en sanktionsordning, inden for rammerne af hvilken det bødebeløb, der kan pålægges, beregnes på grundlag af en fast procentdel af det samlede beløb for den betaling, der er blevet foretaget i strid med forbuddet, uden at denne bøde kan tilpasses i forhold til de konkrete omstændigheder i den pågældende sag, forudsat at denne lovgivning er egnet til at sikre opfyldelsen af de nævnte formål, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dem.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. oktober 2021 — Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi SpA mod Rete Ferroviaria Italiana SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-561/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – omfang af pligten for den nationale domstol, som træffer afgørelse i sidste instans, til at forelægge et præjudicielt spørgsmål – undtagelser til denne pligt – kriterier – spørgsmål om fortolkningen af EU-retten rejst af parterne i sagen for den nationale retsinstans, efter at Domstolen har truffet præjudiciel afgørelse i denne sag – ingen præcisering af de forhold, der begrundet behovet for en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål – delvis afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2021/C 481/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi SpA

Sagsøgt: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Konklusion

Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at en national domstol, hvis afgørelser i henhold til national ret ikke kan appelleres, skal efterkomme sin pligt til at forelægge Domstolen et spørgsmål om fortolkningen af EU-retten, som rejses for denne, medmindre den fastslår, at dette spørgsmål ikke er relevant, at den pågældende EU-bestemmelse allerede er blevet fortolket af Domstolen, eller at EU-rettens korrekte anvendelse fremgår med en sådan klarhed, at der ikke er plads for nogen rimelig tvivl.

Denne mulighed skal imidlertid vurderes i forhold dels til EU-rettens særegenheder, dels de særlige vanskeligheder, fortolkningen heraf frembyder, samt risikoen for afvigende retspraksis inden for Unionen.

En sådan retsinstans er ikke fritaget for nævnte pligt, alene fordi den allerede har forelagt Domstolen en anmodning præjudiciel afgørelse inden for rammerne af samme nationale sag. Denne retsinstans kan imidlertid undlade at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, når sagen skal afvises på grundlag af formalitetsregler, der er særlige for retsplejen ved denne ret, forudsat at ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet overholdes.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. oktober 2021 — Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee) mod Diputación Foral de Guipúzcoa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien)

(Sag C-598/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – indgåelse af offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 20 – reserverede kontrakter – national lovgivning, som begrænser muligheden for at deltage i visse offentlige udbudsprocedurer til særlige beskæftigelsescentre af social karakter – yderligere krav, der ikke fremgår af direktivet – ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet)

(2021/C 481/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee)

Sagsøgt: Diputación Foral de Guipúzcoa

Konklusion

Artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en medlemsstat fastsætter yderligere krav i forhold til dem, der er fastsat i denne bestemmelse, og af denne grund udelukker visse økonomiske aktører, som opfylder de i den nævnte bestemmelse fastsatte betingelser, fra offentlige udbudsprocedurer vedrørende reserverede kontrakter, forudsat at denne medlemsstat overholder ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 363 af 28.10.2019.